

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे

॥ द्वन्द्वपद्धतिः चतुर्विंशी ॥

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः
श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्री रङ्गनाथदिव्यमणिपादुकाभ्यां नमः

॥ द्वन्द्वपद्धतिः चतुर्विंशी ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी ।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि ॥

प्रपद्ये पादुकारूपं प्रणवस्य कलाद्वयम् ।
ओतं मितमिदं यस्मिन् अनन्तस्यापि तत्पदम् ॥ 24.1 ॥

मणिपादुकयोर्युगं मुरारेः
मम नित्यं विदधातु मङ्गळानि ।
अधिकृत्य चराचरस्य रक्षाम्
अनुकम्पाक्षमयोरिवावतारः ॥ 24.2 ॥

चरणौ मणिपादुके ! मुरारेः
प्रणतान् पालयितुं प्रपद्यमानम् ।
विपदामिह दैवमानुषीणां
प्रतिकारं युवयोर्द्वयं प्रतीमः ॥ 24.3 ॥

मुरभिन्मणिपादुके ! भवत्योः
विहितो नूनमसौ मिथो विभागः ।
भजतामपरस्परप्रियाणाम्
अविरोधाय सुरासुरेश्वराणाम् ॥ 24.4 ॥

अहितोन्मथनाय संश्रितानाम्
अलमालोकवशेन शब्दतो वा ।

करयोश्च रथाङ्गपाञ्चजन्यौ
मधुहन्तुः पदयोश्च पादुके ये ॥ 24.5 ॥

अवधीरितसाधुपद्धतीनाम्
अलसानां मधुवैरिपादुके द्वे ।
इतरेतरसाहचर्यमित्थं
प्रतिपन्ने इव दैवपौरुषे नः ॥ 24.6 ॥

पार्श्वयोः सरसिजावसुन्धरे
पादयोश्च मणिपादुके ! युवाम् ।
सन्निकर्षथ न चेन्मधुद्विषः
किं करिष्यति कृतागसां गणः ॥ 24.7 ॥

पादुके ! भवभयप्रतीपयोः
भावयामि युवयोः समागमम् ।
सक्तयोर्दनुजवैरिणः पदे
विद्ययोरिव परावरात्मनोः ॥ 24.8 ॥

रङ्गसीमनि रथाङ्गलक्ष्मणः
चिन्तयामि तपनीयपादुके ! ।
शापदोषशमनाय तत्पदे
चक्रवाकमिथुनं कृतास्पदम् ॥ 24.9 ॥

मानयामि जगतस्तमोपहे
माधवस्य मणिपादुके ! युवाम् ।
दक्षिणोत्तरगतिक्रमोचिते
पद्धती इव मयूखमालिनः ॥ 24.10 ॥

रङ्गनाथपदयोरलङ्किया
राजते कनकपादुकाद्वयी ।

तद्विभूतियुगळीव तादृशी
छन्दतः समविभागमाश्रिता ॥ 24.11 ॥

साक्षात्पदं मधुभिदः प्रतिपादयन्त्यौ
मानोपपत्तिनियते मणिपादुके द्वे।
अन्योन्यसङ्गतिवशादुपपन्नचर्याम्
आज्ञां श्रुतिस्मृतिमयीमवधारयामि ॥ 24.12 ॥

विश्वोपकारमधिकृत्य विहारकाले -
ष्वन्योन्यतः प्रथममेव परिस्फुरन्त्योः।
दृष्टान्तयन्ति युवयोर्मणिपादरक्षे !
दिव्यं तदेव मिथुनं दिविषन्निषेव्यम् ॥ 24.13 ॥

द्वावेव यत्र चरणौ परमस्य पुंसः
तत्र द्विधा स्थितवती मणिपादुके ! त्वम्।
यत्रैव दर्शयति देवि ! सहस्रपात्वं
तत्रापि नूनमसि दर्शिततावदात्मा ॥ 24.14 ॥

पर्यायतो गतिवशान्मणिपादरक्षे !
पूर्वापरत्वनियमं व्यतिवर्तयन्त्यौ।
मन्ये युवां महति विष्णुपदे स्फुरन्त्यौ
सन्ध्ये समस्तजगतामभिवन्दनीये ॥ 24.15 ॥

अश्रान्तसञ्चरणयोर्निजसम्प्रयोगात्
अम्लानतां चरणपङ्कजयोर्दिशन्त्यौ।
मान्ये युवां रघुपतेर्मणिपादरक्षे !
विद्ये बलामतिबलां च विचिन्तयामि ॥ 24.16 ॥

अन्तर्मोहादविदितवतामात्मतत्त्वं यथावत्
पद्यामित्थं परिचितवतां पादुके ! पापलोक्याम्।

नित्यं भक्तेरनुगुणतया नाथ पादं भजन्त्यौ
निष्ठे साक्षात् स्वयमिह युवां ज्ञानकर्मात्मिके नः ॥ 24.17 ॥

न्यस्तं विष्णोः पदमिह महत् स्वेन भूम्ना वहन्त्योः
आम्नायाख्यामविहतगतिं वर्तयन्त्योर्निजाज्ञाम्।
आसन्नानां प्रणयपदवीमात्मना पूरयन्त्योः
द्वैराज्यश्रीर्भवति जगतामैकराज्ये भवत्योः ॥ 24.18 ॥

अप्राप्तानामुपजनयथः सम्पदां प्राप्तिमेवं
सम्प्राप्तानां स्वयमिह पुनः पालनार्थं यतेथे।
साक्षाद्रङ्गक्षितिपतिपदं पादुके ! साधयन्त्यौ
योगक्षेमौ सुचरितवशान्मूर्तिमन्तौ युवां नः ॥ 24.19 ॥

बद्धहरिपादयुगळं युगळं तपनीयपादुके ! युवयोः।
मोचयति संश्रितानां पुण्यापुण्यमयशृङ्खलायुगळम् ॥ 24.20 ॥

॥ इति श्रीकवितार्किकसिंहस्य सर्वतन्त्रस्वतन्त्रस्य
श्रीमद्वेङ्कटनाथस्य वेदान्ताचार्यस्य कृतिषु
श्रीरङ्गनाथपादुकासहस्रे द्वन्द्वपद्धतिः चतुर्विंशी ॥
कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः ॥